

Patientens Opfattelse er af en smitsom Sygdom o. s. v. Naar Forholdet er det, at Lægestandens Repræsentanter ønske en lille Forandring og komme og sige til Folketingets Medlemmer: Lad være at gaa saa vidt som her, lad være at tvinge os til at foretage en hel Mængde Foranstaltninger, som vi selv overordentlig nødtigt ville have indført, som skræmme Patienterne fra os, og som bidrage til, at de smitsomme Sygdomme udbredes o. s. v., saa synes jeg, at det er et ganske overordentlig mærkeligt Standpunkt, Flertallet af Tingets Medlemmer indtager i denne Sag.

Jeg tror ogsaa, at det slet ikke vilde gøre noget, om vi virkelig vedtog en saadan Ændring som den, Lægerne ønske; jeg tror slet ikke, det vilde gøre noget, om denne Lov kom i Fællesudvalg, og jeg forstaar ikke den Iver, der er i Folketinget, for at faa den ført igennem i den nuværende Skikkelse. Naar alle Parter ere enige om at gaa med til at afskaffe Kontrollen, bliver det virkelig ikke megen politisk Ære, om jeg saa maa sige, der kan vindes for Flertallet ved at faa Loven vedtagen i denne Skikkelse. Jeg tror ikke, det er en Lov, som kan bruges til Valgagitation eller gavne den overordentlig meget. Jeg tror tværtimod, det vilde gøre et noget mærkeligt Indtryk paa mange Mennesker i dette Land, hvis denne Lov blev trumfet igennem i den nuværende Skikkelse, og hvis man paa dette Punkt aldeles ikke vilde rette sig efter det, de sagkyndige mene.

Ordføreren (K. Bjerre): Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Udtalelser. Han synes ikke at have Evne til at opfatte, hvad jeg siger, og i det hele taget har jeg ikke Forventning om at kunne retvende det ærede Medlem. Det er jo, som H. C. Andersen siger: „Sort er en Neger al sin Tid, ham kan man ikke vaske hvid“. Men jeg skal kun sige en eneste Ting til dette sidste, at disse Tal, jeg nævuede, ikke havde nogen Betydning, at det, at kun $\frac{1}{5}$ af disse Patienter havde fuldført Kuren, ikke havde noget at sige, da de kunde være gaaede andetsteds hen osv. osv. Jeg skal dertil bemærke, at Forholdet er dog i al Almindelighed det — og det ville sikkert alle ærede Medlemmer give mig Ret i —, at naar et Menneske har faaet begyndt en Kur hos en Læge, saa vil det i de 9 af 10 Tilfælde gaa saaledes, at han fortsætter hos den samme Læge. Netop ved saadanne Syg-

domme holde Folk ikke af at løbe omkring til forskellige Læger; Sandsynligheden taler for, at det ikke sker i ret mange Tilfælde. Naar Forholdet er det, at kun $\frac{1}{5}$ af Patienterne har fuldført Kuren hos denne Læge, er det, fordi det er saa saare almindeligt netop med denne Sygdom, at Folk faa den allerførste Kur og saa holde op paa Halvvejen. Det er sikkert, og jeg tør sige, at det er en Erfaring, som netop de sagkyndige have gjort, og derfor siger jeg: Der have vi Punktet, der skulle vi arbejde paa og virke til, at Kuren kan blive virkelig effektiv.

Borgbjerg: Jeg skal ikke trætte det høje Ting, jeg skal kun med nogle faa Ord anbefale Ændringsforslaget under Nr. 6, det, der er blevet saa stærkt debatteret her i Tinget. Jeg erkender med den højtærede Justitsminister, at det kan være vanskeligt nok at afgøre, hvad der er Rufferiannoncer, og hvad der ikke er det; det kan være en Skønssag, det er et Omraade, hvor man altid befinder sig ude ved Grænserne. Men paa den anden Side tror jeg, at det vilde have en meget stor Betydning, om den Slags Tilbud under falsk Flag kunde rammes; selv om det kun skete en eller to Gange om Aaret, at en saadan Mand eller Kvinde ramtes, saa vilde det være Eksempler, som havde meget stor afskrækkende Betydning.

Jeg erkender, at Grænserne ere overordentlig vanskelige at drage. Den højtærede Justitsminister oplæste nogle saakaldte Rufferiannoncer fra flere herværende Blade, særlig fra et bekendt anset Blad. Jeg hørte nøje efter, og jeg maatte erkende, at enkelte af disse Annoncer kunde maaske med god Villie opfattes saaledes. Nu kommer det ikke altid an paa selve Annoncens Indhold, men det kommer ogsaa noget an paa den, der læser den, hvorledes han opfatter den. Abonnenterne og Læsere kunne opfatte den Slags Ting forskelligt, og visse Abonnenter og Læsere komme altid eller let til at lægge noget tvetydigt ind i saadanne Annoncer, som vedkommende maaske ikke har tænkt paa, eller vedkommende Redaktør eller Bladudgiver slet ikke har tænkt kunde ligge deri, hvorfor han heller ikke har censureret det. Det er et meget besværligt Omraade at komme ind paa, det er klart nok. Jeg erindrer en Historie fra et amerikansk Blad, hvor vedkommende Bladudgiver havde opdaget, at der var en Massør, som stadig averterede.